

נצרת מנידור

נחוג ♦ ברבת עמון, יוסי הולדתו 40 של ראמי חירי, עורכו זה 13 שנים, מאז היווסדו של נורדן טיימס, היומון הישראלי בלשון האנגלית. חירי, יליד ניריורק (שבה שהה אביו, יוצא נצרת, לרגל עבודתו באירגון האומות המאוחדות), הוא גם בעל הוצאת ספי רים וגם נחשב לנכבד בין מטפחי נושא הארכיאולוגיה בירדן. בירדן נערכות מדי שנה 40-50 חפירות (כמו בפטרה של הסלע האדום ובגרש) וחירי פירסם עליהן עד כה שמונה ספרים.

הירושלמי והבנקים

נפטור ♦ נתל-אבי, מהתקפילב, בגיל 62, דוד גולן, בנקאי (כזה אחר זה, מנכ"ל הבנק לסחר חוץ, הבנק ה בינלאומי הראשון, בנק-הספנות) ואיש



בנקאי גולן מנכ"ל מנכ"ל

עסקים (בין השאר: מנכ"ל חברת-ההשקעות רות, שבה השקיעו עשרת ה מופלאים" של התעשייה הישראלית מיליון דולר כל אחד ואשר פשטה, בסופן של עסקות לא-מוצלחות רבות, בנייהו שנת המקומונים רחוב ראשי, את הרגל). גולן, יליד ירושלים וכלכלן לפי השכלתו, היה, לפני שיצא לשוק הפרטי, מבכירי הפקידות הממשלתית (במישרד-החוק; נספח מיסרחי בתור כיה וביוגוסלביה וממונה על השגרי רות בפיליפינים; במישרד-האוצר; נציג מטבע-חוק; במישרד-התעשייה-הזהמיס חר: מנכ"ל).

הקברות במגדיל

נפטרה ♦ בכני-ברק, שלושה חודש לפני יום-הולדתה ה-100, סאני שפרינצה פרייהאן, ממספחות ה חינוך החרדי ליהודי גרמניה שבין שתי מלחמות-העולם. פרייהאן, ילידת פר-נקפורט, היתה אלמנתו של הר"ר זאב פרייהאן, ממייסדי אונדת ישראל באי רופה ובשעתו מוכרס-פרים תל-אביבי ידוע ואבי שתי כנותיהם ושלושת בני-הם. כאשר נפל צעיר הבנים במלחמת-העצמאות ונקבר בחלקה הצבאית כי בית-הקברות במגדיל שבשרון, הוס כם כמישפחה כי, כבוא היום, ייקברו גם בני-המשפחה האחרים במקום, כפי שאכן נעשה הרבר עם מות האב, שני הבנים הבוגרים ועכשיו, האם.

שוליה-הדגים הרטוב

הופיע ♦ בראשונה אחרי 60 שנה, בצפון ארץ, הקורמוראן הגמדי, עוף-מים בעל גוון חום-חלודה, ראש שחור וצוואר מתקפל, שייחודו בכך שכאשר הוא צד דגים, הוא צולל לתוך המים עם כל גופו ומסוגל, למרות זאת, להמשיך בעמקו מיד לאחר ששלה את טרפו, בניגוד לעופות-מים אחרים, ה שולים את שלל-דגיהם רק תוך טבילת ראשיהם, בנקשם להימנע בכך מהרטי בת כנפיהם, מחשש לתקלות בהמשך מעופם. הקורמוראן, תושבי-קבע של דרום-מזרח אירופה, המיפרץ הפרסי ומיזרח-אסיה, היה, בראשית המאה, מכ קר קבוע בעמק-החולה, שבמרכזו היתה מצוייה ימת-החולה, שיובשה בשנותיה הראשונות של המדינה.

עיתונאים ברשות-השידור טוענים כי היא הופכת למכשיר פוליטי תעמולתי. המנכ"ל מכחיש. סיקור הוועידה באל-ג'יד חידד את העימות

הסערה ברשות השידור

מדינת-ישראל, והמנוגרות לעקרונות מגילת-העצמאות.

אין משדרים בשום צורה, במישרין או בעקיפין, דברים שיש בהם משום הסתה או קריאה למעשי אלימות וחכי לה ברכוש ציבורי או פרטי, או למעשים שהם בניגוד לחוק. הדברים אמורים גם כנאומים או בקריאות הנשמעים בהפג-נות...

אנחנו משרדים למעשה לא רק ל-כל בתי-ישראל, כי אם גם מעבר לגבולות המדינה, לארצות קרובות ורחוקות.

הנסיבות המיוחדות שמדינת-ישראל אל שרוייה בהן — מצב הביטחון, מעי-מדנו הבינלאומי, מציאות של עלייה ופיתוח בארץ, על הישגיה וקשייה — הם המחייבים את עובדי-הרשות לזכור כי קולה של רשות-השידור כרשות ממלכתית מתפרש לעיתים כחול-קולה של מדינת-ישראל...

כל ניסוח כללים, ואפילו הניסוח המפורט ביותר, לא יכול לבוא במקום לימוד מתמיד והתמצאות רחבה בענייני-המדינה, שיקול-דעת ושכל ישר.

בפרק ההנחיות נאמר, בין השאר: "חובת התייעצות: בכל מיקרה של ספק, חובה על העורך להיוועץ מראש בממונה עליו. המנכ"ל יקבע, לפי הצור, חובת דיווח ואישור בדרג מתאים לפני פירסום ידיעות בנושאים מסויימים. כמו כן יקבע המנכ"ל סידרי-הפניה לצורך התייעצות וקבלת מידע, או אישור לפני שידור."

בפרק "אובייקטיביות ונייטרליות", דן סעיף 19 באובייקטיביות, וזו לשונו: "הוועד-המנהל מאשר את הפראקטיקה הנהוגה מכבר, כי ברשות-השידור משתמשים במונחים "יהודה", שומרון ועזה" לציון הכלי-הארץ במערב ארץ-

עד כאן החלטות פורום-ההרשות

לא אישים, לא פלסטין

ישיבת הוועד-המנהל, שהתקיימה ביום הרביעי, שבה נכחו חברי הליכוד והמפד"ל, שיבתו אלה את צעדי-המנכ"ל.

פורת שואב את כוחו הן מחוק רשות-השידור, הן ממיסמך-נקדי, המקנים לו סמכויות רחבות של עורך ראשי.

מיסמך נקדי, שהגוסס הראשון שלו נכתב ב-1971, נועד להביא כללים והנחיות לשידור, בדומה לכללי-האתיקה של מועצת-העיתונות.

המיסמך מעודכן לפי הצורך, בדרך-כלל כשיש החלטות של פורום-הרשות, או כשיש החלטות ברורות של הוועד-

ריים, ושהיתה ישיבה שלא-מדינית, נגעו לסיקור ועידת-אלג'יר. ההחלטות היו כדלקמן:

● בכל הדיווחים הקשורים באירועי-הראווה באלג'יר יש להקפיד על הפי-רדה מוחלטת בין מסירת מידע חיוני לבין הפצת תעמולה או דברים שנועדו לשרת תעמולה של גורמים עוינים למדינה, שכן לא לשמך קיימים כלי-התיקשורת הממלכתיים. מידע כן, פרוי-פגנדה לא.

● במילים אחרות: כאשר מדובר בגורמי-עוינים למדינה: ידיעות, כן, ידיעות לא.

● אין לשרר נאומים בוועידת-אלג'יר, לא בקולם ולא בפרצופם.

● אין לשרר ראיונות, פרשנויות או תגובות, אלא אם מדובר בתגובות של נושאי תפקידים ממלכתיים-ירדשימיים בפועל, בארץ או בחו"ל.

יש הטוענים, לעומת זאת, שהנהגות יות נוגדות את רוח המיסמך ונותנות לו פירוש חריג. הנהגת האיגוד הארצי של עיתונאי ישראל תגיש השבוע עתירה לבג"ץ נגד הנהגת רשות-השידור, בטי-ענה שהמנכ"ל נטל לעצמו סמכויות רחבות מדי. הנהגת האיגוד תוקפת את הפרשנות הרחבה שפורטת נותן למיסמך נקדי, ולא את המיסמך עצמו.

האיגוד יגיש תביעה נוספת לבית-הדין לעבודה בשמו של דוד גרוסמן, בטענה שפיטוריו אינם חוקיים. גרוסמן, סופר ידוע, היה עד לפני ימים אחדים עובד חטיבת-ההרשות של קול-ישראל, ובתפקידו זה נהג להגיש פעמיים בשבוע את יומן-הבוקר של הר-דיו.

מידע או פרופגנדה? שתלשלות האירועים השבוע ברשות-השידור היתה מהירה ודי-ראמתית, וסיפקה כותרות שמנות ליר-מונים.

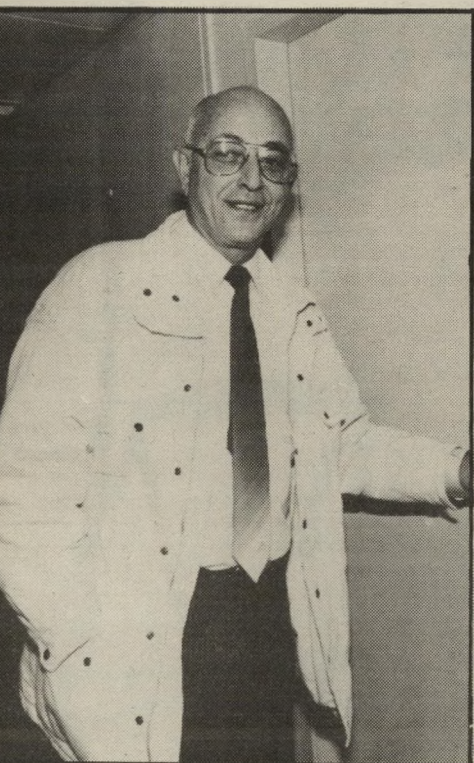
אורי פורת, מנכ"ל-הרשות, תיאר את השתלשלות העניינים בפורום הר-שות ביום הראשון השבוע כך: במוצאי-השבת לפני שבוע שידרה הטלוויזיה קטעים מנאומו של יאסר ערפאת לפני פגישתו עם ראש-הממשלה יצחק מרדכי.

מאת ענת סרגוסטי

המועצה הלאומית הפלסטינית, קט עים שהיו בגדר תעמולה והסתה". השידור, אמר פורת, "שימש תש-די-שרות לאינתיפאדה".

פורת הזכיר שביום הראשון והשני בשבוע שעבר שידרה הטלוויזיה קט עים דומים, וכי ביום השלישי בבוקר, אחרי ליל הכרזת-העצמאות הפלסטינית, חגג קול-ישראל את האירוע. הש-מעט קולו של ערפאת היתה שידור שהיה בו כדי לגרום לשליל-הובי-צאים ולהטיסה, דבר האסור על-פי חוק רשות-השידור ועל-פי מיסמך נקדי". פורת הסביר לנוכחים — מנהלי ה-טלוויזיה והרדיו בעברית ובערבית, ומנהלי-ההרשות ברדיו ובטלוויזיה — כי עד אז נמנע מלהתערב בתוכן השי-דורים, בהנחה שמדובר בחריג. אך ביום השלישי בבוקר, סיפר, קיבל מסר משרי-הביטחון, ובו הבעת ראה וחרדה נוכח השפעתם של השידורים.

בעיקבות המסר כינס פורת ישיבה דחופה של פורום-הרשות, כדי לשים לדברים קץ. החלטותיה של ישיבה זו, שהתקיימה ביום השלישי אחרי-הצהר-



מנכ"ל פורת לא, דגל פלסטין



מתפטר-מופטר גרוסמן לא, נדה, לא, נדה מערבית

ישראל, אשר נמצאים בשליטת מדינת-ישראל מאז יוני 1967.

● הוועד-המנהל מחליט כי עובדי רשות-השידור לא ישתמשו בשידורי-רדיו וטלוויזיה, בעברית, וזולת בציטוט ישיר מדיברי אחרים, במונחים "גדה" ו"גדה-המערבית".

● במטרה להבטיח כי רשות-השידור לא תשמש בימה לתעמולה של גורמים העוינים כמוצהר את מדינת-ישראל והלוחמים נגדה (אש"ף) הוא גורם כזה, מטל הוועד-המנהל על מני-כלי-הרשות לברוק, על-פי העקרונות הנ"ל, כל ראיון יזום מיהודה, שומרון

המנהל לא כל הערות הוועד-המנהל הופכות להחלטה, ולכן לא כל הערה זוכה להיכנס למיסמך. המיסמך מהווה מעין קוד שעל-פיו יש לנהוג. אי-עמי-דה בקריטריונים של המיסמך יכולה להתפרש גם כעבירת-מישמעת, אך זה נתון לשיקול-דעתו של המנכ"ל.

מיסמך נקדי מורכב מתדריך, מנספח חים ובעיות מישפטיות בשידור. כמבוא למיסמך כתוב: "הרשות היא מוסד ממלכתי, הפועל מכוח חוק רשות-השידור. כלי-התיקשורת המי-מלכתיים לא ישתמשו בימה להסתה נגד אזרחים, ולהצטרות הפוגעות כי-

● אין לקיים ריונים או עימותים באולפן בנושא הנ"ל (ועידת-אלג'יר). מותר להביא דיווח שוטף (כרוי-ניקה) על התפתחויות הקשורות בנ"ל בקולו של הקריין בלבד.

● מותרת סקירת כתבינו (טי-אפ) המסבירה תהליכים, כתנאי שמדובר במוטמכים לכך, המופקדים על הנושא הצבאי או הערבי. בסקירות כאלה מותר להביא קולות-ידיע וצילומי-רקע קצי-רים, רק כאילוטרציה חולפת לוויסי-אוכר. (VOICE OVER).

● הוראות אלה יחולו מהיום ועד להודעה חדשה.